

наредиле, щото отъ едната пѣвница въ черквата „Св. Спасъ“ е почвнѣло да се пѣе по Гръцки, като се е продължавало обаче да се служи по славянски отъ трима свѣщеници. Така всичко това е вървѣло мирно и хубаво до прѣди нѣкоя година, та и прѣзъ всичкото врѣме на първия Гръцки консулъ въ Скопие. Но щомъ дойде втория консулъ, той наговори митрополита Паисия, та послѣдния отъ нѣкъдѣ доведе Гръцки свѣщеникъ. Слѣдъ това по негово настоявание отъ Св. Спасъ се исхвърлиха Славянскитѣ книги и Славянската служба. Така, отведнажъ, по-вече отъ сто и петдесетъ Сърбски къщи въ Скопската Урумъ-община останаха безъ черква. На всичкитѣ просби да се възвърне Славянския языкъ, оѣзи нѣколцина Гръци наедно съ консултѣ сж отговаряли: „това е Гръцка черква; вий сте Българи и не искате да бждете Гръци, за това идете въ Българската черква“. Освѣнъ това, тѣ всичкитѣ сж тичали по чаршията и отъ една страна сж доносничали на Турцитѣ: „ето тѣзи и тѣзи искатъ да бждѣтъ Сърби“, а отъ друга страна на Сърбитѣ пѣкъ сж викали: „Хъ! ти си Сърбинъ! ти искашъ да бунтувашъ!“ И така, до гдѣто Гръцитѣ съ гръцкия консулъ чрѣзъ Ромйосъ и Урумъ сж прокарвали Елинския фанатизмъ, до тогазъ оѣзи Сърби за фанатизмътъ сж ги денунцирали и каѣветили че сж бунтовници, макаръ тѣ и да не сж търсели абсолютно нищо друго освѣнъ само онуй, което до прѣди нѣколко дни е било. И за да се убие въ Сърбитѣ всѣка надѣжда за възвръщанието на Славянската служба въ Св. Спасъ, Митрополитѣ Паисий, е отнелъ священнодѣйствието на най-стария попъ Юванъ Бурковичъ, който най-много се застъпилъ въ отбраната на Славянската служба, а на попъ Трайка е заповѣдалъ да научи да чете гръцки, ако желае да служи въ черквата, което той за една недѣля е направилъ и е почналь да служи на гръцки, безъ да разбира нито една гръцка дума.

Поради таково състояние въ Скопската Урумъ-община, мнозина по-малодушни, сж минали подъ Екзархията, къдѣто ги е опжтилъ Гръцкия консулъ, нарѣкли се тамъ Българи и сж останали мирни. Оѣзи пѣкъ, които не сж искали да минатъ подъ Екзархията, останали сж безъ черква и се вѣнчавали, кръщавали и оѣвали у дома си. А онуй малко Гръци съ Гръцкия консулъ сж потривали доволни рѣцѣтѣ си и сж викали: „Нека пропадне и Патриаршията само нека живѣе Мегали Идеята“.